

Gledati u vlastiti obzor

DAAJI

Poruka povodom 50. obljetnice

YOGASHRAM SHAHJAHANPUR

Grupa 4: 24. – 26. veljače 2026., Shahjahanpur

Gledati u vlastiti obzor

Dragi prijatelji,

Evo kratkog pregleda onoga što smo do sada naučili:

- U *Podijeljenom srcu* vidjeli smo srce rastrgano između dvije sile – želje i težnje.
- U *Buđenju svrhe* susreli smo srce koje se prestalo micati, ne zato što mu je nedostajalo energije, nego zato što je nedostajala svrha.
- U *Izgraditi čvrste temelje* suočili smo se sa srcem koje nije moglo vjerovati vlastitom tlu, sumnjajući u samu preobrazbu kroz koju je prošlo.
- U *Dosezanju neba* vidjeli smo srce koje je svoju zatvorenost zamijenilo za nebo – ego se kristalizirao oko postignuća dok se rast nije potpuno zaustavio.

Sada ćemo sresti srce s drugačijom ranom. To srce nije ni podijeljeno, ni neživotno, ni sumnjičavo, ni zatvoreno – ono krvari. A neobično je to što rana ne pripada njemu.

Dva jedinstvena talenta

Dva su glazbenika učila kod istog učitelja. Jedan je bio obdaren glasom koji je mogao rasplakati i kamen. Drugi je imao tehničku preciznost koja je ostavljala publiku bez daha. Obojica su bili izvanredni. No umjesto da slave vlastiti talent, obojica su trošili energiju žaleći za talentom onoga drugoga.

Pjevač je zavidio tehničaru na njegovoj disciplini. Tehničar je zavidio pjevaču na prirodnoj gracioznosti. Imali su sve, ali u svakom od njih, postojao je osjećaj nedostatka.

To je neobična aritmetika **ljubomore** koja oduzima od onoga što imaš dodajući ono što nemaš. Bez obzira na činjenicu da je riznica zapravo puna, bilansa uvijek pokazuje manjak.

Da su gledali vlastiti obzor i istražili mogućnosti svojih jedinstvenih talenata, možda bi se jednog dana susreli na beskrajnom nebu, iznad gravitacije individualnosti. No to zahtijeva unutarnji rad.

Pogled u stranu

U *Buđenju svrhe* razlikovali smo dva pokretačka motora. Jedan je vođen ljubavlju i ima odredište. Energija teče k nečemu svijetlom, a tijelo slijedi jer je srce već stiglo. Drugi je potaknut bolom i nema odredište, već samo bijeg. Ljubomora je u potpunosti potpomognuta bolom i vuče u smjeru kojega još nismo razmotrili.

→ Želja vuče naprijed, prema onome što želiš.

- Lijenost te ostavlja da stojiš na mjestu, bez motiva da se pokreneš.
- Sumnja te vuče unatrag, dalje od onoga što si već pronašao.
- Ego te sabija u zatvorenost.
- Ljubomora odvlači u stranu. Usmjerava ti pogled na obzorje nekoga drugoga.

U *Podijeljenom srcu* istraživali smo drevnu razliku između *Preya* (प्रेय) i *Sbreyā* (श्रेय), ugodnog i dobrog. Želja je borba između ta dva: trebam li izabrati ono što mi sada pruža zadovoljstvo ili ono što će mi pomoći da rastem? No ljubomora potpuno napušta pitanje što je dobro za mene i zamjenjuje ga drugim pitanjem: Zašto oni imaju ono što ja nemam? To nije nezadovoljstvo vlastitim životom koje te može potaknuti na rast. To je nezadovoljstvo rođeno iz usporedbe – a usporedba ne pali vatru. Ona te polako nagriza iznutra.

Istinska težnja gleda prema obzoru i kaže: „Dalje.“
Ljubomora gleda u stranu i kaže: „Nepravdedno.“

Da su gledali vlastiti obzor i istražili mogućnosti svojih jedinstvenih talenata, možda bi se jednog dana susreli na beskrajnom nebu, iznad gravitacije individualnosti. No to zahtijeva unutarnji rad.

Lijena osoba iz *Buđenja svrhe* treba podići pogled. Ljubomorna osoba mora prestati gledati u stranu i usmjeriti pogled prema vlastitom obzoru. Smjer pogleda određuje smjer života.

Mehanizam nemira

Mir nije odsutnost poteškoća, nego prisutnost unutarnjeg reda. Kada je svijest smirena, kada svaki element unutarnjeg života zauzima svoje pravo mjesto, javlja se mir kojega vanjske okolnosti ne mogu narušiti. Ljubomora napada upravo taj unutarnji red.

Sanskrtski izraz *matsarya* (मात्सर्य) ne označava samo želju za onim što drugi ima, nego patnju zbog toga što drugi to ima. Ta razlika je važna. Težnja gleda tuđe postignuće i kaže: „To je moguće. Radit ću u tom smjeru.“ Ljubomora gleda isto postignuće i kaže: „To je trebalo biti moje. Svemir je bio nepravedan.“

Taj osjećaj kozmičke nepravde truje izvor mira, jer središte sreće postavlja izvan sebe. Kada moje zadovoljstvo ovisi o tome da imam više od drugoga – ili barem ne manje – tada sam ključ svog unutarnjeg utočišta predao svakoj osobi koju sretnem.

Mir nije odsutnost poteškoća, nego prisutnost unutarnjeg reda. Kada je svijest smirena, kada svaki element unutarnjeg života zauzima svoje pravo mjesto, javlja se mir kojega vanjske okolnosti ne mogu narušiti. Ljubomora napada upravo taj unutarnji red.

Tuđi uspjeh postaje moj neuspjeh. Tuđa radost postaje moja tuga. Postajem talac tuđe sudbine, a otkupnina je upravo mir koji pokušavam pronaći.

U *Izgraditi čvrste temelje* vidjeli smo kako sumnja proizvodi vlastite dokaze, primjećujući sve razloge za nepovjerenje, a ignorirajući sve razloge za vjeru. Ljubomora djeluje po istoj nepoštenoj računici. Ljubomorni um primjećuje svaku prednost koju druga osoba ima i svaki nedostatak u vlastitoj situaciji. Pedantno vodi računovodstvenu knjigu, ali računica je namještena. Imovina na tuđoj strani je uvećana, dok se vlastita imovina otpisuje. Bilanca uvijek pokazuje manjak, jer svrha računovodstva nikada nije bila točnost – već patnja.

Nemir među tragateljima

Postoji nešto o čemu malo koja duhovna tradicija otvoreno govori, ali svaka duhovna zajednica zna: ljubomora ne nestaje na vratima ashrama – ona se profinjuje.

U *Posezanju za nebom* istražili smo Charijijevo zapažanje da je polje duhovnosti tako mekano i podatno da postaje plodno tlo za ponos. Ta ista mekoća čini ga plodnim tlom i za ljubomoru. U materijalnom svijetu ljubomora ima očigledne objekte: novac, položaj, izgled i uspjeh. U duhovnom svijetu objekti postaju suptilniji, ali ne manje snažni. Tko je bliže Učitelju? Čiji je *sitting* trajao dulje? Čije stanje izgleda dublje? Tko je prepoznat, unaprijeđen ili mu je povjerena odgovornost? Tko je spomenut imenom? To su *visbaya* unutaršnjeg svijeta, objekti osjetila duhovnog života.

U *Izgraditii čvrste temelje* citirali smo upozorenje Ashtavakre: *Vishayanvishavat tyaja*. Ona nam kaže da napustimo objekte osjetila kao što bismo napustili otrov. Taj citat ovdje vrijedi u punoj snazi. Uz vanjske stvari koje odvlače pažnju i koroziju sumnje iznutra, ljubomora među tragateljima otkriva treću dimenziju istog otrova:

To nije **distrakcija** – vanjski svijet koji te odvlači od sebe.

To nije **sumnja** – unutarnji um koji se okreće protiv vlastitog iskustva.

To je **usporedba**, rođena iz ljubomore, koja iskrivljuje percepciju i sije nemir.

Duhovna zajednica može se pretvoriti u dvoranu ogledala, mjesto uspoređivanja, gdje postaješ svjesniji tuđeg puta nego vlastitog. Umjesto da ti pomogne da pogledaš unutra, zajednica može postati prostor u kojem stalno **gledaš u stranu**.

Lanac je precizan. U *Posezanju za nebom* pratili smo kako nekontrolirani ego stvara osjećaj duhovnog prava. Kada je to pravo iznevjereno, kada netko drugi dobije ono što je ego očekivao, plane ljubomora. A kada plane ljubomora, ona stvara usporedbu; usporedba stvara natjecanje; natjecanje stvara upravo onu politiku koju je duhovni život trebao razgraditi. Tada ponos gradi strop, a ljubomora sagori kuću.

Korijen uzroka

Ljubomora nikada zapravo nije vezana za drugu osobu. Ona je vezana za neispitano uvjerenje da ono što jesi i ono što imaš nije dovoljno. To je rana nedostatnosti, koja posuđuje tuđi uspjeh kao ogledalo u kojem vidi vlastiti doživljeni manjak.

To je ista rana koju smo promatrali u *Izgraditi čvrste temelje*, ali iz drugog kuta. Žena koja je meditirala jedanaest godina nije mogla vjerovati vlastitoj preobrazbi. Pitala je: „Je li ovo stvarno?“ Ljubomorni tragatelj čini paralelnu pogrešku. Umjesto da sumnja u ono što je pronašao, on poriče da je to dovoljno.

Sumnja kaže: „Ono što sam iskusio nije stvarno.“

Ljubomora kaže: „Ono što mi je dato nije dovoljno.“

Jedno je kriza povjerenja, drugo kriza zadovoljstva. Obje sprječavaju da duša počiva u onome što je već primljeno.

Ljubomora je sjena ego, njegov nerazdvojni pratitelj. U *Dosezanju neba* opisali smo ego kao staklenik identiteta. Njegova sjena, ljubomora, ne može podnijeti da vidi drugo stablo kako raste više pod otvorenim nebom. Ljubomora zapravo nije vezana za to drugo stablo. Ona je vezana za strop, za staklenu ogradu koju je ego izgradio i koju sada ne može podnijeti priznati.

Zato se ljubomora ne može izliječiti time što ćemo dobiti ono što druga osoba ima – jer se ciljevi pomiču. Osoba koja je zavidjela nekom na položaju, kada dobije isti položaj, pronaći će nekoga drugoga kome će zavidjeti. Rana nije u odsutnosti stvari već u uvjerenju da bi ta stvar učinila osobu potpunom.

Ljubomora nikada zapravo nije vezana za drugu osobu. Ona je vezana za neispitano uvjerenje da ono što jesi i ono što imaš nije dovoljno. To je rana nedostatnosti, koja posuđuje tuđi uspjeh kao ogledalo u kojem vidi vlastiti doživljeni manjak.

Praksa večernjeg čišćenja u Heartfulnessu izravno se bavi time. Kada svake večeri sjednemo i dopustimo da dojmovi dana izrone te ih otpustimo iza naših leđa, ne otpuštamo samo događaje, nego i tumačenja koje smo im dali. Unapređenje kolege bio je događaj. Peckanje u prsima, kada si to čuo, bilo je tvoje tumačenje, potaknuto tvojom ranom, filtrirano kroz uvjerenje da je nečiji dobitak tvoj gubitak.

Ali ovdje leži poteškoća, koja odjekuje onim što smo otkrili u *Podijeljenom srcu*. Čišćenje uklanja ono čega se srce spremno odreći. Kada se neka sklonost potajno njeguje, kada je dio psihe drži skrivenom naklonošću, čišćenje nailazi na otpor. Ljubomora je među najtežim utiscima za otpuštanje jer priznati da si ljubomoran izaziva osjećaj stida. Priznat ćemo ljutnju, lijenost pa čak i sumnju – ali ljubomoru? Reći: „Ljubomoran sam na duhovno stanje te osobe“ zahtijeva poniznost koju ljubomorni ego upravo nije spreman ponuditi.

Rana ostaje skrivena jer bi pogled na nju značio priznati da je slika o sebi napukla. I tako ona tinja, godinama, na dubini do koje samo večernje čišćenje možda ne dopire – ne zato što je tehnika nedostatna, nego zato što srce još nije spremno.

Što stabilizira mir?

Zadovoljstvo, *santoshā* (सन्तोष), nije ni rezignacija ni poraženo prihvatanje manjeg. To je duboko prepoznavanje da je ono što ti je dano upravo ono što je potrebno za tvoje putovanje – ne za tuđe, već za tvoje.

Sjeme ne zavidi stablu. Ono postaje stablo time što je u potpunosti sjeme. Proces se ne može ubrzati gledajući što su drugi postali. Može se samo živjeti, korak po korak, strpljivo i s povjerenjem da inteligencija, koja upravlja svemirom, nije pogriješila u onome što je položila u tebe.

U *Buđenju svrhe* istraživali smo japanski pojam *ikigai* – razlog postojanja, razlog da se ujutro probudimo. Osoba koja je pronašla svoj *ikigai* ne uspoređuje se. Usporedba se javlja kada je svrha posuđena, a ne otkrivena. Zavidiš onome što drugi imaju jer još nisi otkrio ono što je samo tvoje. Posuđena rana je ujedno i posuđena svrha: mjeriš svoj život prema nečijem tuđem scenariju jer još nisi napisao vlastiti.

Kada se meditacija produbi, u ljubomornom se umu događa nešto izuzetno. On počinje uvidati da svaka osoba hoda putem oblikovanim vlastitim *samskarama*, vlastitim nagomilanim utiscima i vlastitim posebnim životopisom. Ono što izgleda kao tuđa prednost može biti njihov najveći ispit. Ono što izgleda kao tvoj nedostatak može biti tvoj najsnažniji učitelj. Svemir nije takmičenje – on je škola, a svaki učenik ima drugačiji nastavni plan.

Da su ona dva glazbenika to razumjela, shvatili bi da njihovi talenti nisu u konkurenciji. Glas i tehnika bili su dva izraza iste glazbe,

Zadovoljstvo, santosha (सन्तोष), nije ni rezignacija ni poraženo prihvaćanje manjeg. To je duboko prepoznavanje da je ono što ti je dano upravo ono što je potrebno za tvoje putovanje – ne za tuđe, već za tvoje.

svaki nepotpun bez onog drugoga, svaki obogaćen postojanjem onoga drugog. Nisu bili suparnici, nego dvije polovice istog sklada mogućeg samo zajedno.

Srce koje poznaje vlastitu dubinu

Mir se vraća kada prestaneš čitati tuđi scenarij i počneš živjeti svoj. Olovka je već u tvojoj ruci. Stranica je već pred tobom. Preostaje da budeš spreman napisati ono što trebaš napisati, bez gledanja na stranicu pokraj sebe.

Babuji je opisao najponizniju osobu kao osobu koja može živjeti bogatiji život od kralja – srce koje skriva „čudo nad čudima“, a da nitko za to ne zna. Takvo srce ne zavidi sudbini onih koje svijet drži velikima. Ne zato što je potisnulo taj poriv, nego zato što je okusilo nešto toliko duboko u sebi da površinska postignuća drugih jednostavno prestaju imati značenje. Rana zacjeljuje kada otkriješ da ti nikada nije nedostajalo ono što si mislio da ti nedostaje. Samo si gledao u pogrešnom smjeru.

Srce, koje je okusilo vlastitu dubinu, ne žudi za tuđom površinom. Sjednite dovoljno dugo u meditaciji, zaronite dovoljno duboko u vlastito biće i pronaći ćete ondje nešto što nitko drugi ne posjeduje i

Mir se vraća kada prestaneš čitati tuđi scenarij i počneš živjeti svoj. Olovka je već u tvojoj ruci. Stranica je već pred tobom. Preostaje da budeš spreman napisati ono što trebaš napisati, bez gledanja na stranicu pokraj sebe.

što vam nitko ne može oduzeti. Ljubomora od tamo nije potisnuta – ona se više jednostavno nema razloga javiti.

Sažmimo:

- U *Podijeljenom srcu* učimo da nas želja dijeli dok ne naučimo mudro birati.
- U *Buđenju svrhe* inercija nas zaustavlja dok ne pokrenemo vatru i ne pronađemo svoju svrhu.
- U *Izgraditi čvrste temelje* sumnja nas nagriza dok ne prozremo njezinu prirodu i ne naučimo vjerovati vlastitom iskustvu.
- U *Dosezanju neba* ego nas zatvara, a poniznost oslobađa.
- U *Gledati u vlastiti obzor* učimo da ljubomora preusmjerava naš unutarnji kompas tako da pokazuje u stranu, dalje od cilja, pretvarajući tuđi uspjeh u našu ranu. Ljubomora nije bol koja proizlazi iz naše stvarnosti, već bol stvorena uspoređivanjem.

Postoji pet otrova, i svaki nas udaljava od cilja:

Želja kaže: „Želim ono što je tamo.“

Lijenost kaže: „Ne mogu stići tamo gdje trebam biti.“

Sumnja kaže: „Ovo gdje sam stigao nije stvarno.“

Ego kaže: „Mjesto do kojeg sam stigao je moje.“

Ljubomora kaže: „Mjesto do kojeg su oni stigli trebalo je biti moje.“

Protuotrov za svih pet isti je tihi preokret: biti u potpunosti, bez zadržke, hrabro ovdje – u ovom srcu, u ovom dahu, u ovom životu koji je dat vama i nikome drugome, iz razloga kojeg će otkriti samo vaše vlastito putovanje.

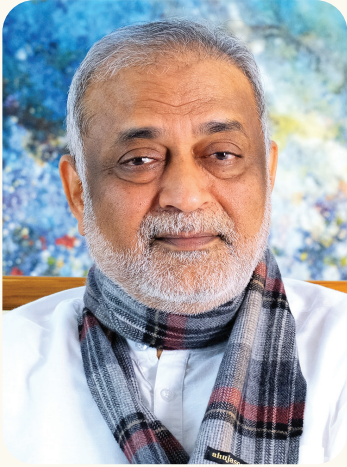
Suočite se sa svojim obzorom i koračajte hrabro svojim putem – on je jedinstven.

S ljubavlju i molitvama,

Kamlesh

*Poruka povodom 50. obljetnice
Yogashram Shahjahanpur
Grupa 4: 24. – 26. veljače 2026., Shahjahanpur*

Masterclasses s Daaji-jem

Možete početi prakticanje Heartfulness- a bilo kada. Pridružite se Daaji-ju u seriji od 3 masterclass radionice u kojima vas uvodi u dobrobiti metode Heartfulness i objašnjava kako uvesti u svakodnevnicu Heartfulness opuštanje, meditaciju, cleaning i molitvu. Sve su Masterclass radionice besplatne.

<https://heartfulness.org/global/masterclass/>

Tehnike Heartfulness-a

Otkrijte tehnike Heartfulness-a, kako se relaksirati, meditirati, očistiti i moliti.

<https://heartfulness.org/in-en/heartfulness-practices/>

heartfulness

purity weaves destiny

